

Η ΑΛΙΚΗ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΒΙΟ-ΛΙΧΟΥΔΙΩΝ

Κείμενο:
Μαρία Παναγιωτακοπούλου

Εικονογράφηση:
Έλενα Λεώνη

Το παραμύθι «Η Αλίκη γνωρίζει τη χώρα των βιο-λιχουδιών» δημιουργήθηκε στο πλαίσιο της δράσης Β2 «Αναβάθμιση υπάρχοντος παραμυθιού» του σχεδίου διατοπικής συνεργασίας «Το βιολογικό τραπέζι της νοτιοδυτικής Ελλάδας ΙΙ – BIO EFFECT GREECE», του Προγράμματος «Αγροτικής Ανάπτυξης της Ελλάδας 2014 -2020» (ΠΑΑ), Μέτρο 19, Υπομέτρο 19.3 - Διατοπική και Διακρατική Συνεργασία.

Εταίροι Σχεδίου Συνεργασίας:

ΑΙΤΩΛΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ Α.Ε. ΟΤΑ - Συντονιστής Εταίρος
ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ Α.Α.Ε. ΟΤΑ
ΑΧΑΪΑ – ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ Α.Ε. ΟΤΑ
ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ Ν. ΗΠΕΙΡΟΥ – ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΥ Α.Ε. – ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΟΤΑ
ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ Α.Ε. ΟΤΑ
ΤΡΙΧΩΝΙΔΑ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ Α.Ε. ΟΤΑ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η ΑΛΙΚΗ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΒΙΟ-ΛΙΧΟΥΔΙΩΝ

Κείμενο:
Μαρία Παναγιωτακοπούλου

Εικονογράφηση:
Έλενα Λεώνη

Η μικρή Αλίκη μένει σε μια μεγαλούπολη. Όταν κοιτάζει τον ουρανό, το μόνο που βλέπει είναι κεραίες, που κρύβουν ακόμα και τον ήλιο.

Στη γωνία του δρόμου υπάρχει το μεγάλο Σούπερ Μάρκετ, που πηγαίνει με τη μαμά της, για να κάνουν τα ψώνια της εβδομάδας.

Σήμερα, όμως, θα πάνε να ψωνίσουν περισσότερα πράγματα, γιατί το Σαββατοκύριακο θα τους επισκεφθούν ο παππούς και η γιαγιά και θα τους κάνουν το τραπέζι.

Στη γιαγιά αρέσουν πολύ τα λαχανικά, γιατί είναι υγιεινά, λέει. Ο παππούς, από την άλλη, προτιμάει να τρώει κρεατικά, αλλά και... λιχουδιές.

Της Αλίκης της αρέσει να χαζεύει στα ράφια με τις λιχουδιές. Σοκολάτες, σοκολατάκια, γκοφρετίτσες, μπισκότα, κρουασάν, καραμέλες. Μια τρέλα όλα!!!

Ήταν πολύ χαρούμενη που ψώνιζαν, μέχρι που έφτασαν στο μανάβικο. Η μαμά της άρχισε να βάζει σε χάρτινες σακούλες κολοκυθάκια, πιπεριές, ντομάτες, κουνουπίδια, μελιτζάνες, αχλάδια, μήλα και άλλα που... δεν της γέμιζαν και πολύ το μάτι.

Δεν της αρέσουν πολύ τα λαχανικά και τα φρούτα. Προσπαθεί, όμως, να τα τρώει γιατί οι γονείς της της λένε ότι κάνουν καλό στην υγεία της και βοηθάνε στην ανάπτυξή της.

Ξαφνικά άκουσε μια φωνή:

«Ε! κοριτσάκι; Πώς σε λένε;»

Ήταν... ένας Αχυρούλης. Φορούσε ένα φαρδύ καρό πουκάμισο, ένα γαλάζιο καπέλο με φτερό στο αχυρένιο του κεφάλι και κρατούσε ένα καφάσι φρούτα και λαχανικά.

«Με λένε Αλίκη», του είπε με χαμόγελο.

«Εσύ ποιος είσαι;» τον ρώτησε.

«Εγώ είμαι ένα σκιάχτρο», της απάντησε. «Ζω σε ένα αγρόκτημα και η δουλειά μου είναι να προστατεύω τα φρούτα και τα λαχανικά από τα πουλιά και από τις αλεπούδες. Τρομάζουν όταν με βλέπουν και απομακρύνονται».

«Και τι δουλειά έχει ένα σκιάχτρο στο Σούπερ Μάρκετ;» ρώτησε η Αλίκη.

«Εξηγώ στα παιδιά και στους μεγάλους πόσο σημαντικό είναι να τρώνε βιολογικά προϊόντα. Για δες αυτά τα φρούτα και τα λαχανικά που έχω στο καλάθι. Βλέπεις; Δεν είναι σαν αυτά που πήρε η μαμά σου», της είπε χαμογελώντας.

Δεν κατάλαβε η Αλίκη. Ίδια τα έβλεπε με αυτά που είχε βάλει η μαμά της στο καλάθι. Για να της λυθεί η απορία ο Αχυρούλης πρότεινε:

«Αύριο το πρωί, που δεν έχεις σχολείο, θέλεις να ανεβείς στην ταράτσα του σπιτιού σου να έρθω να σε πάρω με το αερόστατό μου και να πάμε να σου δείξω τον δικό μου τόπο; Να ρωτήσεις τους γονείς σου πρώτα, όμως, ε;»

Όλη νύχτα η Αλίκη δεν κοιμήθηκε από την αγωνία της. Περίμενε να ξημερώσει να δει αν όλα αυτά ήταν αληθινά ή στη φαντασία της.

Το πρωί ένα τεράστιο αερό-
στατο ήταν στην τaráτσα και ο
Αχυρούλης, το σκιάχτρο, την πε-
ρίμενε.

«Έλα», της είπε ευγενικά. «Θα
επισκεφτούμε τη δική μου χώρα».

Μπήκε μέσα η Αλίκη και μ' ένα βzzzz άρχισαν να ανεβαίνουν στον
ουρανό. Πέταξαν πάνω από σπίτια, δρόμους, λόφους, λίμνες και
ποτάμια. Τι όμορφα που ήταν!!!

«Φτάσαμε», είπε σε μια στιγμή το σκιάχτρο. «Να! Βλέπεις εκεί
κάτω; Αυτός είναι ο δικός μου τόπος».

«Θεέ μου τι μαγικό τοπίο!» σκέφτηκε η Αλίκη, «ένας σωστός πα-
ράδεισος!»

«ΚΑΛΩΣ ΗΡΘΑΤΕ ΣΤΟ ΒΙΟ-ΑΓΡΟΚΤΗΜΑ ΜΑΣ», διάβασε στην
είσοδο.

«Ζω και δουλεύω ως φύλακας σε αυτό το αγρόκτημα», της είπε
ο Αχυρούλης.

«Έλα να σε ξεναγήσω, Αλίκη. Εδώ είναι ο λαχανόκηπός μας».
«Πω! Πω! Τι όμορφα χρώματα! Κολοκυθάκια, ντοματούλες, πι-
περιές, φασολάκια, καρότα, μελιτζάνες!!! Όλα είναι πανέμορφα».

«Κι από δω τα δέντρα μας», της είπε ο Αχυρούλης. «Αχλα-
διές, μηλιές, κερασιές, ροδακινιές, πορτοκαλιές, ακόμα και
φουντωτές, ασημοπράσινες ελιές».

Περπατούσαν και ένιωθαν το άρωμα των φρούτων.

«Κι εκεί στο βάθος είναι τα ζώα μας», συνέχισε ο Αχυρούλης.

Μοσχάρια βόσκούσαν αμέριμνα στο γρασίδι, κοτούλες κακάριζαν και τσιμπολογούσαν ό,τι έβρισκαν. Γουρουνάκια κυλιούνταν στη λάσπη και δύο-τρία κατσικάκια χοροπηδούσαν τρισευτυχισμένα! Χήνες, πάπιες κι ένας καμαρωτός λειράτος κόκορας λαλούσε όλη την ώρα.

«Εδώ είναι ένα βιο-αγρόκτημα, Αλίκη, κι όλα όσα υπάρχουν σ' αυτό ανήκουν σε μία οικογένεια. Τη Βιολογική!!!

Όλα εδώ ζουν μία φυσιολογική ζωή, μεγαλώνουν αργά και ήρεμα και τρώνε υγιεινά».

«Θυμάσαι στο Σούπερ Μάρκετ που σου είπα ότι αυτά που αγοράσατε είναι διαφορετικά από τα άλλα;»

«Γιατί τα άλλα πώς είναι;» ρώτησε απορημένη η Αλίκη.

«Θέλεις να σου δείξω; Θα δεις και θα καταλάβεις μόνη σου άμα περπατήσουμε λίγα μέτρα πιο κάτω. Εκεί ζούσα παλιά, αλλά τώρα δεν με έχουν πια ανάγκη, δεν με χρειάζονται», της είπε ο Αχυρούλης.

Είχε πολλή περιέργεια να μάθει. Περπάτησαν λίγα μέτρα πιο κάτω και είδε κάτι γκρίζες, άσχημες αποθήκες. Άνθρωποι με μάσκες και γάντια κυκλοφορούσαν βιαστικοί. Κότες, γαλοπούλες, γουρούνια, αγελάδες, όλα στριμωγμένα μέσα σε συρμάτινα κλουβιά. Ντομάτες, πιπεριές, μελιτζάνες, κολοκύθια, φουσκωμένα σαν μπαλόνια. Να κι ένας αναμαλλιασμένος, σα γιατρός φαινόταν, που έκανε ένεση σε μια τρομαγμένη μελιτζάνα!!!

«Πρέπει να επιστρέψουμε τώρα», είπε ο Αχυρούλης, «γιατί κι εσύ έχεις κουραστεί κι εγώ πρέπει να προσέχω τα φρούτα και τα λαχανικά από τα λαιμαργα πουλιά και τις παμπόνηρες αλεπούδες, που περιμένουν να φάνε το απογευματινό τους».

«Τι ήταν όλα αυτά, αγαπημένε μου Αχυρούλη;» ρώτησε η μικρή Αλίκη. «Γιατί συμβαίνει αυτό; Τι ήταν όλα αυτά που είδα;»

Ο Αχυρούλης περπατούσε κι η Αλίκη πίσω του συνεχώς ρωτούσε.

«Μικρή μου Αλίκη, δεν χρειάζεται να σου εξηγήσω. Είδες μόνη σου και μπορείς να καταλάβεις», της είπε και πριν προλάβει να τον ρωτήσει μία ακόμη φορά, άνοιξε τα μάτια της και βρέθηκε στο δωμάτιό της, στο κρεβάτι της.

Όνειρο ήταν! Όμως ήταν τόσο ζωντανό! Ήταν σίγουρη ότι όλα ήταν αληθινά. Είχε δει τα χαμογελαστά κολοκυθάκια και τις ζωηρές ντοματούλες. Είχε δει τις κότες που έτρεχαν και έπαιζαν με τα γουρουνάκια και τις μελισσούλες που παιχνιδιάριζαν από λουλούδι σε λουλούδι. Είχε ακούσει τα μοσχάρια να τραγουδάνε με την μπάσα φωνή τους.

Μες στο μυαλό της, όμως, ακόμα άκουγε και τις μηχανές που τάιζαν, πότιζαν, ζέσταιναν, άρμεγαν τα φυλακισμένα ζώα. Να και οι άνθρωποι με τις άσπρες στολές που κρατούσαν ενέσεις στα χέρια και δοχεία γεμάτα χάπια. Τις έβλεπε μπροστά της εκείνες τις γυαλιστερές μελιτζάνες που έμοιαζαν σα να είχαν βάλει αντηλιακό για να μην τις κάψει ο ήλιος.

Ήταν τόσο ζωντανά όλα στο όνειρό της!

Έτρεξε στην κουζίνα και άνοιξε το ψυγείο. Ναι! Εκεί μέσα ήταν όλα αυτά που είχε δει σ' εκείνο το μέρος με τις μηχανές. Ομοιόμορφα κολοκύθια σαν στρατιωτάκια, στρουμπουλές ντομάτες, γυαλιστερά μήλα και αχλάδια σφραγισμένα.

Έκλεισε το ψυγείο απότομα.

Πήγε στους γονείς της και διηγήθηκε το όνειρό της. Αυτοί την πήραν αγκαλιά και της είπαν:

«Μικρή μας Αλίκη, στο όνειρό σου είδες τι πραγματικά συμβαίνει με την τροφή μας! Ο μπαμπάς σου κι εγώ πρόσφατα διαβάσαμε μία έρευνα για τα προϊόντα που παράγονται με βιολογικό τρόπο, δηλαδή προϊόντα που καλλιεργούνται χωρίς χημικά και ορμόνες και αναπτύσσονται με φυσικό τρόπο. Αυτά είναι πολύ καλύτερα για την υγεία μας από τα συμβατικά προϊόντα. Όλα, όσα σου είπε ο φίλος σου ο Αχυρούλης στο όνειρό σου, είναι σωστά».

Τώρα ήξερε τι έπρεπε να κάνουν. Όταν ξαναπήγε στο Σούπερ Μάρκετ με τη μαμά της, έτρεξε κατευθείαν στον πάγκο με τα βιολογικά προϊόντα. Ο φίλος της ο Αχυρούλης ήταν εκεί! Μπορούσε τώρα να διαβάσει ολόκληρη την πινακίδα. «ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ - ΦΙΛΙΚΑ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ».

«Και χωρίς συντηρητικά, φάρμακα και ορμόνες. Αγνά και υγιεινά», συνέχισε να διαβάζει η μαμά της.

«Και πάνω απ' όλα θρεπτικά», συμπλήρωσε ο Αχυρούλης και τους χαμογέλασε.

«Σ' ευχαριστούμε Αχυρούλη», είπε η μαμά της. «Το τραπέζι μας, χάρη σε σένα, σήμερα θα είναι βιολογικό».

«Όχι μόνο σήμερα, μαμά», είπε η Αλίκη. «Από δω και πέρα θα επιλέγουμε πάντα προϊόντα από τη χώρα των βιο-λιχουδιών και θα ερχόμαστε εδώ να συναντάμε τον φίλο μου, τον Αχυρούλη».

ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΦΙΛΙΚΑ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

... και χωρίς συντηρητικά, φάρμακα και ορμόνες.
ΑΓΝΑ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΑ

ΑΚΟΥΣΤΕ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Συντελεστές:

Αφήγηση:
Έλενα Δελακούρα
Σταύρος Μπέκας

Μουσική σύνθεση:
Άσπα Παπαδημητρίου

Στίχοι
Μαρία Παναγιωτακοπούλου

Τραγούδι
Έλενα Δελακούρα
Σταύρος Μπέκας

Μουσική παραγωγή
Κώστας Σαπούνης

Η ηχογράφηση έγινε στα **EPA studios**
από τον **Κώστα Σπυρόπουλο**

Σκανάρετε αυτόν τον κωδικό με το smartphone ή το tablet σας για να ακούσετε το παραμύθι ή επισκεφθείτε την ιστοσελίδα: <https://soundcloud.com/alikiviolixoudies>

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης